

SALVE

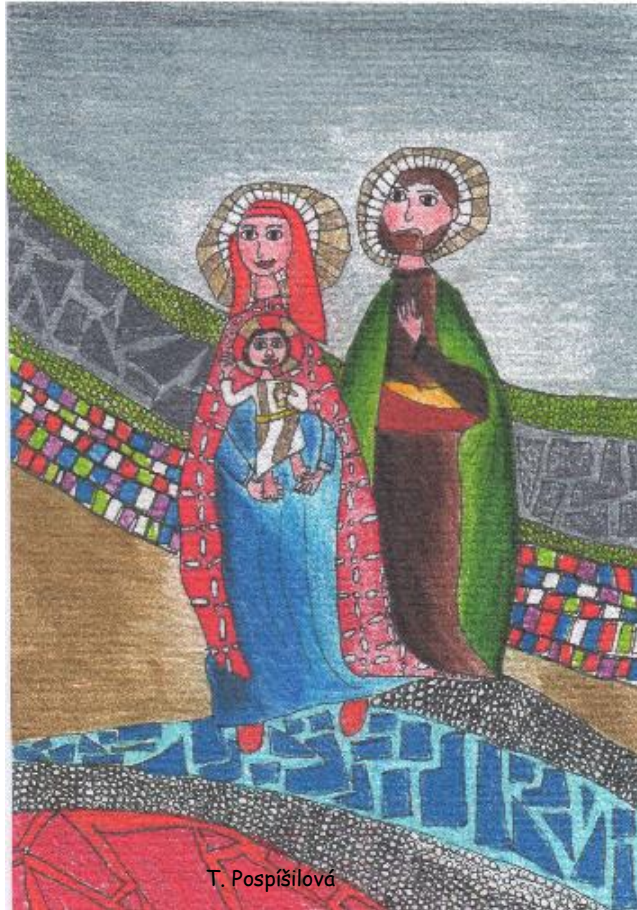
E. Baričiaková

K. Mervart

M. Marušák

T. Pospíšilová

V. Chudá

E. Strýčková

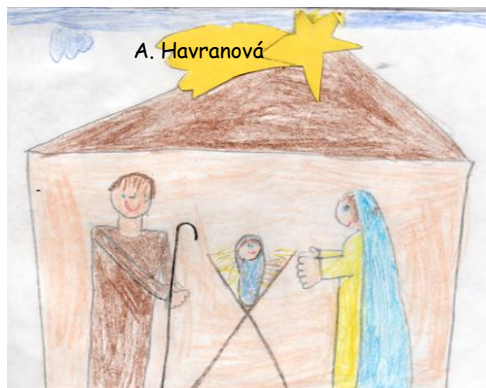
B. Hlavičková

V. Marušáková

A. Štěpančík

A. Havranová

M. Tománek

Milí čtenáři,
držíte v rukou vánoční vydání školního časopisu *Salve*, které vás provede posledními dny našeho kalendářního roku. Přejeme si, abyste si s chutí přečetli všechny stránky, které jsme pro tyto sváteční chvíle připravili. **ŠŤASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE I CELÝ PŘÍŠTÍ ROK 2017 PŘEJÍ**

PARLAMENTÁCI

Sváteční slovo ředitele školy

PF 2017

Milí žáci a kolegové.

Je až neuvěřitelné, jak rychle ten čas letí. Připadá mi jako nedávno, co jsme zahajovali nový školní rok a myšlenka na Vánoce byla pro mne tak neskutečná a vzdálená, asi jako cesta papírovou lodičkou po Bečvě do Černého moře. Jenže dnes nám advent pomalu mává ode dveří, v obchodech svítí stromečky, vyhrávají koledy a všude kolem láká tolik zajímavých věcí a dárků, že kdybych neměl na nose brýle, tak mi snad vypadnou oči z důlků.

Tak se nesměle ptám, kam se ten čas tak rychle poděl? Přemýšlím, hledám příčinu a pak si vzpomenu na jedno téma v osobnostní výchově, které na začátku roku probíráme v šesté třídě: čas a jeho relativita; a jsem doma... Je to tím, že čím aktivněji čas trávíme, tím se nám zdá, jakoby rychleji plynul. Pokud se podívám, co vše jsme za ty čtyři měsíce ve škole prožili, ani se nedivím. Kolik jsme připravili akcí, výletů, exkurzí, poutí, zajímavých tematických dnů, společných mší, školení, příprav do školy a na výuku, kolik jsme napsali domácích úkolů, prožili kulturních akcí, sportovních soutěží, ale také kolik jsme prožili vítězství a proher... Když si toto všechno uvědomím, vidím za tím obrovské množství práce, úsilí, trpělivosti, odhodlání a času vás všech! A za to si zasluhujete mé obrovské uznání a dík. I když není všechno jen ideální, přesto mne to naplňuje vděčností a jsem rád, že toho mohu být součástí.

Podívám-li se na slovo, které připadá na 24. prosince, čtu: „*Setkání se Spasitelem nám dává sílu s důvěrou očekávat, že Bůh se postará o naši budoucnost.*“ Ze srdce vám všem přeji, aby letošní Vánoce byly pro vás i vaše rodiny osobním a hlubokým setkáním s narozeným Spasitelem, vždyt' jeho laskavá náruč je plná dobra a zaslíbení. Proto se nemusíme strachovat o to, co se stane v novém roce.

Požehnané Vánoce, zdraví, spokojenost a vše dobré.

Hynek Mikušek

Návštěva Parlamentáků ve Zlíně

V pondělí 5. prosince 2016 jsem se zúčastnila další schůzky Krajského parlamentu dětí a mládeže ve Zlíně, bohužel bez mého partáka Františka Hlavici, který onemocněl. Probíraly se různé zajímavosti, ale nejvíce mě zaujala prezentace našich zástupců zlínského kraje v Národním parlamentu v Praze. Po dlouhém povídání nastal čas na občerstvení. Po přestávce probíhala živá debata ve skupinách, do kterých se každý přiřadil. Nakonec jsem řekla Zlínu sbohem a ujížděla krásnou večerní krajinou domů, kde na mě čekal sv. Mikuláš.

Ester Vančurová
zástupce Krajského parlamentu

Výlet do Vídně

Dne 9. listopadu jsme jeli my, žáci druhého stupně a převážně děti učící se německý jazyk, do Rakouska. Vyjeli jsme zhruba ve čtyři ráno z autobusového nádraží. První zastávka byla v městě Klosterneuburg, kde nám otec Pavel odsloužil mši svatou. Dále jsme si prohlédli klášter s muzeem. Kolem poledne jsme se přesunuli do hlavního města Rakouska - Vídně. Tam už nás čekala pořádná dávka kostelů a muzeí.

První zastávka vedla k divadlu Burgtheater. Po chvíli kochání se divadlem jsme šli omrknout Operu, muzea, Parlament, Hofburg (zimní sídlo císařské rodiny), vykopávky z doby římské a ulici Graben, kde jsou převážně drahé butiky a jiné obchody s drahým zbožím a suvenýry. Po krátkém focení a obdivování ulice jsme pokračovali do kostela Peterskirche, do katedrály Stephansdom a do Virgilkapelle. Abychom si odpočinuli od všech těch památek a nakoupili si nějakou tu rakouskou sladkost, zašli jsme do všemi známé Billy. Billou to ale neskončilo.

Po tom všem jsme se zastavili na vídeňském náměstí Karlsplatz a potom jsme se šli podívat do historického muzea Vídně. Někdy k večeru jsme navštívili Prater. Celí unavení, ale natěšení jsme obdivovali krásy města z Vídeňského kola. Úplně vyčerpaní vším tím chozením po památkách a nabití novými zážitky jsme večer jeli zpátky do České republiky, kdy jsme se vrátili domů ve velmi pozdních hodinách.

V Rakousku jsem byla poprvé v životě a o to víc se mi tento výlet líbil. Ráno do autobusu jsem přišla s velmi dobrou náladou a takhle jsem přijela i domů. Samozřejmě se mi nejvíc líbilo Vídeňské kolo, kde jsem se mohla aspoň trochu podívat na Vídeň i z výšky. I přes různé komplikace, které nastaly, jsem si výjezd nemohla vynachválit a klidně bych jela znovu i na více dní.

Jana Indráková, 9. roč.

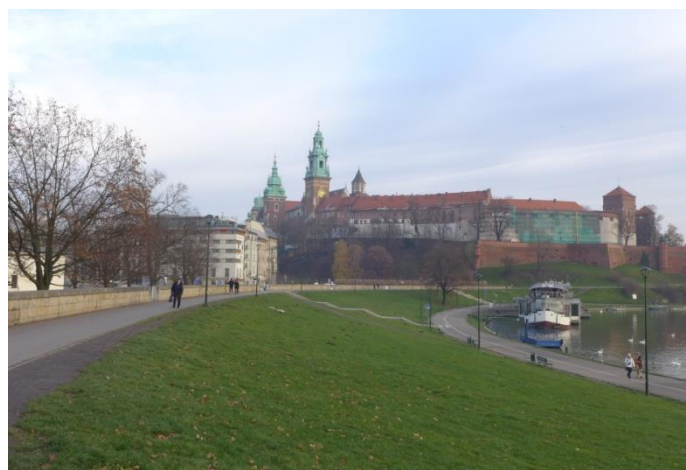
Osvětim

Dne 15. listopadu se žáci 9. ročníku, v doprovodu p. uč. Medvědové a manželů Čtvrtníčkových, vydali do Polska. Navštívili jsme obě části muzea Holocaustu - Osvětim a Březinka. V muzeu jsme měli možnost vidět jak vypadal „život“ v táboře, plynové komory i celu Maxmiliána Kolbeho. Po prohlídce muzea jsme se ještě vydali na prohlídku města Krakow. Navštívili jsme například hrad Wawel nebo Rynek Główny. Z exkurze jsem měla dost smíšených pocitů. Návštěva muzea pro mě byla velmi emotivní a poučný zážitek, z Krakowa jsem si přivezla převážně dobré pocity a zážitky.

Anna Ševčíková, 9. roč.

Osvětim

Krakow - hrad Wawel

Polsko

Každým rokem jezdí žáci devítky na exkurzi do polské Osvětimi. Tento rok tomu nebylo jinak. Součástí bývalého koncentračního tábora je i od Osvětimi 3 km vzdálená Březinka, kterou jsme také navštívili. Ačkoliv je to velmi smutné místo, vidět, co zde nacisti prováděli na lidech, by měl každý.

Odjezd byl naplánovaný na 15. listopadu v 6 hodin ráno. Nakonec se celá třída sešla před školou, kde už byl připravený náš autobus a pomalu jsme začali nastupovat, až jsme posléze vyjeli nic netušící, co přesně nás čeká. Zhruba za 2 hodiny jízdy, kdy jsme ještě trochu dospávali, jsme uviděli vyhlazovací tábor celý oplocený ostnatými dráty, ve kterých dříve proudila elektřina. Už jen z venku to vypadalo hrůzostrašně, tak co nás tedy bude čekat uvnitř? Po lehkém rozkoukání jsme každý dostali sluchátka s přijímačem, abychom později našeho průvodce dobře slyšeli, který se mimochodem zanedlouho objevil, byl to docela sympatický pán. Exkurze tak mohla začít. Bylo zvláštní chodit po místech, kdy tehdy zemřelo tolik miliónů lidí a jak trpěli a žili v nelidských podmínkách. Tak doufejme, že se minulost nebude opakovat.

Nakonec jsme odjeli a vydali se do nedalekého Krakova, který má nádech středověkého města. Prošli jsme si několik památek, např. Wawel, kde stojí Královský hrad a katedrála sv. Stanislava a Václava, až nakonec byla doba odjezdu. Všichni jsme odjížděli plni dojmů. Pozdě večer jsme přijeli zpět domů.

Tento poznávací zájezd v nás vyvolal smíšené pocity, avšak troufám si říct, že to byl obrovský zážitek a budeme na něj všichni rádi vzpomínat.

Daniel Veselý, 9. roč.

Práce (originální verze) dětí z pátého ročníku na téma: „PEČUJEME O ZVÍŘÁTKO“

Vybrala jsem si morče dlouhosrsté. Moje morče je rychlík, strašně rychle utíká. Jmenuje se Jack. Jeho srst je světle hnědá, na čele má bílý proužek. Má malé vousky a malý čumáček. Zoubky má velmi ostré. Nožičky má sice malé, ale rychle utíká. Mám ho doma v akváriu s pilinami. Mám taky vodítka. Jednou nám Jack z toho vodítka utekl a jelikož rychle běhá, dost dlouho jsem ho honila. Jackovi dávám 2x denně jeho speciální stravu. Jeho strava jsou převážně taková srdíčka. Taky mu zvláště na misku dávám ovoce. Toto zvířátko mám, protože se mi ve zverimexu strašně líbilo a také mě zaujaly jeho roztomilé uši. Pořád se s ním mazlím.

Zuzka Olejníková

Mám doma zvířátko. Je to morče. Chovám ho v kleci. Jmenuje se Nikodém z chaloupky na Mýtince. Má i svůj rodokmen. Je to krátkosrsté morče, plemeno anglický crested. Je to samička. Srst má hnědou. Nikodéma je 25 cm dlouhá. Morčátka nemají ocásek. Na předních tlapkách má čtyři drápky, na zadních tři. Naše Niki má na hlavě rozetu, tzv. korunku. Hlava splývá s trupem, oči malé. Tlapičku má malinkou. Jazyček připomíná růžovou lentilku. Hlavní potravou je seno. Nikodémě taky dáváme: mrkev, červenou řepu, brokolici a také směs pro morčata. Přes léto Niki trháme hlavně pampeliškové listy. Nikodému doma chováme už dva roky. Péče o morče není náročná. Proto se morče doporučuje jako mazlíček dětem. První morče jsem dostala. Když jsem ještě chodila do školky. Od té doby doma chováme vždycky jako domácího mazlíčka morče.

Jitka Chovancová

Já jsem si vybral psa čivavu. Měří 15 - 23 cm, váží 1,5 - 3 kg. Nohy jsou silné svalnaté. Trup má do obdélníkového tvaru, ocas je zatočený do půlkruhu směrem k hřbetu. Hlavu má kulatou do tvaru jablka, oči jsou trochu zastrčené a roztomilé. Čumák je malý a

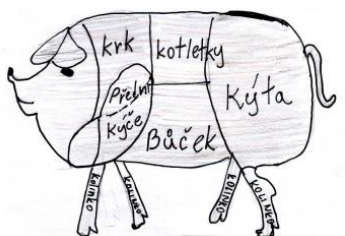
rovný, uši má vztyčené a do špičky. Pochází původem z Mexika a je pojmenována po největší mexické části. Dříve to bylo divoké zvíře, žilo v norách většinou v Americe. Indiáni je lovili a zdomáchovali. Legenda říká, že když zemřel náčelník kmene, tak ho čivava doprovázela do země duchů a pozná se to tak, že nejí, nepije a nakonec zemře taky. Čivavě musíte koupit boudu, misku, vodítko a obojek. Do čtyř týdnů se krmí mlékem, pak přejde na granule. Ale speciální granule: pro štěňata, pro malé pejsky a pak teprve pro velké psy. Sem tam může jíst i ovoce a zeleninu. Toto zvíře jsem si vybral, protože se mi líbí a chtěl bych ho mít doma.

Ondřej Stančík

Vybral jsem si mého pejska Rokyho. Je to rokšírský teriér, takže je to malinký pejsek. Je to veselý, chlupatý a hubený stvoření, které si rádo hraje a miluje čerstvý vzduch. Někdy, když sežere nějakou sladkost, tak je hyperaktivní. Ale čokoládu nemůže. Nejlepší je, když spinká, protože je strašně roztomilý. Musíte s ním chodit aspoň 2 x denně ven a někdy si sním zaházet. Určitě budete potřebovat vodítko, jinak uteče a taky bundu nebo svetr, aby mu nebyla zima. Taky potřebuje plínky. To je takový koberec, který je bílý, ale asi po pěti použitích je žlutý. Ještě misky a jídlo. Když už jsme u toho jídla, tak Roky žere hlavně šunku a jogurty, ale taky jablka a ještě mnoho dalšího. Jenom nežere granule, ale žere papír a tužky. Pije mléko, vodu a kefír. Tak to by bylo asi všechno. Tohoto pejska opravdu mám a dokonce jsem mu to jméno vymyslel. PS: dlouho se nestříhal, takže vypadá jako bezdomovec.

Jaromír Swierczyna

Já jsem si vybrala prase domácí. Prase domácí má černou srst a červenorůžový čumáček. Má černé oči a zahnutý ocas. Jmenuje se Vikyna. Prase domácí potřebuje velkou ohradu. Rádo ryje do hlíny. Dokud bylo malé, tak jsme si sním u tety hráli. Prase domácí je všežravec, sní skoro vše, co mu dají k jídlu. Např. slupky z kuchyně, padané ovoce. Tohle prasátko se mi líbí, dá se s ním hrát a ochočit si ho. Prase domácí nemáme, protože bydlíme v bytě.

text i obrázek Lucie Suchá

Já jsem si vybrala našeho pejska Jacka. Je to plemeno jezevčík dlouhosrstý, země původu Německo. Je malý a má malé nožičky. Srst má v létě světle hnědou a v zimě ji má čokoládovou až černou. Na uších má dlouhé volánky a na ocasu má prapor. Když sedí, tak zepředu vypadá jako lev. Na noc ho dáváme do sklepa do pelíšku, ale teď se snažíme ho dávat do chodby, aby se mu nestalo něco se zády. Dole u pelíšku má vodu a granule a také

nahoře, kde je celý den. Jackovi dáváme na oběd maso z konzervy a o víkendech dobré jídlo z oběda. Jako svačinku nebo večeri si někdy sám vezme granule a jindy mu dáváme kostičky, aby měl zdravé zuby. Neměly by se mu dávat žvýkačky, čokolády atd. V létě chodíme k řece, aby měl nějakou kondici. Často se mu ráno nechce ven, ale snažíme se ho donutit. Jsem strašně ráda, že máme takového pejska. Je s ním legrace, když ho rozdivočíme.

Adélka Denková

Československý vlčák. Je to neposeda. No neposeda - ČSV (zkratka československého vlčáka) je podobný vlku a někdy se tak i chová. Podotýkám, že ČSV není žádný drobek, proto si musíte dávat pozor na to, co si vezmete domů. Taky vám nedoporučuju pořizovat si štěně vlčáka do paneláku. Vlastně do jakéhokoliv obydlí, protože byste museli strpět po zemi se povalující se boty a oblečení, strhané vyprané prádlo ze šňůry, rozpáraný koberec, ohlodaný dřevěný nábytek, překousané kabely, rozsypaný odpadkový koš atd. Všechny tyto neřesti vlčáka v dospělosti přejdou, což bývá kolem 3 roku života. Nepatrné zlepšení jde rozpoznat po 2 letech věku psa. Vlčáka doporučuji raději chovat venku. Ale hlavně ne na řetězu a přivázaného u boudy! Nejlépe v kotci (to je taková ohrada se střechou). Dát mu tam boudu a v případě štěněte nějakou věc na okusování. Vlčáci jsou také velmi vynalézaví. Např. se naučí otevírat dveře (když nejsou zamčené) nebo přeskočit plot a to pak bývá někdy velký problém.

Potrava

granule

voda

je dobré mu přidávat vitamíny

má rád kosti

když máte na oběd kuře nebo jiný druh

masa,

můžete mu dát zbytky toho masa

Rady

naočkovat

když máte psa (ČSV), tak je dobré ho nějak na zimu zateplit (v případě štěněte je to povětšinou nutné, a když je zima tak i na podzim. U dospělého to není nutné.)

taky je dobré ho od malička cvičit, aby byl poslušný

chodit s ním na cvičák

každý den venčit minimálně půl hodiny

Matouš Vaculín

Ze školních lavic:

- Páteř je kostrbatá kost, která sahá odshora až dolů. Na horním konci sedí hlava, na dolním já.
- „O čem přemýšlíš?“ „O tom, jak to měli žáci dříve ve škole lehké. Třeba za vlády Karla IV. končil dějepis na straně osmnáct.“

Tři králové - 6. leden

patroni: Kolína, cestujících, poutníků, kožešníků,
proti nečasu

Tři králové se nazývají mudrci z Východu. Jmenují se Kašpar, Melichar, Baltazar a množí se kolem nich různé legendy a dohady. „Kde je ten novorozený židovský král? Viděli jsme jeho hvězdu a přišli jsme, abychom se mu poklonili.“ (Mt. 2,1). Zázračně zářící hvězda ukazovala třem mudrcům cestu z Východu do Betléma, bezpečně je převedla přes všechny překážky až k novorozenému Ježíši. Když uviděli Syna Božího, padli na kolena a vzdávali úctu Dítěti a jeho matce Marii. Potom předali přinesené dary: zlato, kadidlo a myrhu. Zlato označovalo královskou důstojnost, kadidlo modlitby a oběti a myrha byla znamením člověčenství. Aby unikli hněvu krále Heroda - byli varováni pokynem z nebes - odešli Kašpar, Melichar a Baltazar do své země jinou cestou, aby se vyhnuli Jeruzalému. Dle legend je apoštol Tomáš údajně vysvětil na biskupy. Po mnoha letech úspěšného misionářského působení zemřeli několik dní po sobě. Píše se, že byli také pohřbeni ve společném hrobě v kolínském dómu.

V sobotu 7. ledna 2017 proběhne ve Valašském Meziříčí tříkrálová sbírka. Pokud máš v plánu zúčastnit se také ty, tak vyplněnou přihlášku odevzdej do připravené krabičky v kostele a to nejpozději do 26. prosince 2016.

Bible a my

Již 24. rokem probíhá dějepisná soutěž Bible a my, která je celorepublikově připravena pro žáky od 4. třídy až po studenty středních škol. Základního kola se v naší škole zúčastnili všichni žáci 4. - 9. ročníku ve třech kategoriích.

Dne 25. 11. se uskutečnilo v Kelči okresní kolo této soutěže. Naši školu reprezentovali Ruben Kuipers a Tobiáš Pupík v I. kategorii, Anežka Hellerová a Anežka Petrovická ve II. kategorii a Vojtěch Palát a Petr Žilinský ve III. kategorii.

Blahopřejeme těm, kteří postupují do ústředního kola: jsou jimi Tobiáš Pupík (1. místo) a Ruben Kuipers (2.místo) v I. kategorii a Anežka Petrovická (2. místo) ve II. kategorii.

Ludmila Černochová

Výstava betlémů v Hranicích na Moravě

Prvního prosince se naši prvňáčci vydali do přírody v Hranicích na Moravě. K pozorování přírody a určování přírodnin přidali i návštěvu Galerie M+M, kde probíhal již 22. ročník *Tradiční výstavy betlémů*. Zeptali jsme se jich, co se jim na výstavě líbilo, který betlém je zaujal.

Mně se líbil dvoupatrový dřevěný betlém, Ježíšek, Maria a ovečky. Emička Strýčková
Líbily se mi zvířata - prase, kravičky, ovce. Taky betlém dřevěný, betlém z kamenů a ze žaludů. Koupil jsem si zvonek a dva perníky. Adámek Štěpančík

Nejvíce se mi líbil betlém s Marií, se sv. Josefem a s Ježíškem, taky s oslíkem. Byl hnědý, vyrobený ze dřeva. Adélka Havranová

Líbily se mi figurky na vícepatrovém betlému, z toho nejvíce P. Maria, Josef a Ježíšek. Liduška Svobodová

Líbil se mi kamenný betlém, postavy byly z kamene, na hlavě měly zlatou svatozář. Miriamka Dřímálová

Líbil se mi betlém vícepatrový. Dole byly domečky, nahoře byly ulice s lampičkami. Daneček Juránek

Nejvíce se mi líbil zlatý betlém, byl úplně celý zlatý - Maria, Josef, Ježíšek i kometa. Matýsek Marušák

Líbil se mi diamantový betlém a velký dřevěný betlém. Pak ještě perníčky, které jsme si mohli koupit. Alenka Chudá

Líbil se mi betlém, který vypadal jako hrad. Byly tam schody, vedly na věž. Ježíšek s Marií byl dolů. A ještě se mi líbilo, jak jsme si mohli koupit perníčky. Verunka Marušáková

Líbil se mi dvoupatrový dřevěný betlém a betlém ze žaludů. Mikulášek Tománek

Líbil se mi betlém s hastrmanem a třípatrový dřevěný betlém. Barunka Hlavicová

Nejvíce se mi líbil perníčkový betlém, dřevěný betlém s drahokamy a město Betlém na stěně. Eliška Baričiaková

Diamantový betlém, byly v něm diamanty a mně se diamanty líbí. Pak nějaký perníkový, který tam byl. Mikulášek Perutka

Líbil se mi Ježíšek a Maria ze dřeva.

Davídek Opletal

Nejvíce se mi líbil velký dřevěný betlém, protože se mi líbí vyřezávané figurky.

Vojtíšek Zavičák

Líbil se mi betlém z kamenů a velký dvoupatrový, který měl vevnitř světýlka.

Kryštůfek Mervart

Betlém ze dřeva - P. Maria, sv. Josef a Ježíšek.

Bernadetka Přádková

Některé děti se akce v Hranicích neúčastnily, tak nám řekly, který betlém se jim líbí.

Mám rád betlém v kostele a u babičky.

Mareček Vaculín

Líbí se mi betlém v našem kostele.

Tereзка Vránová

Rozhovor s našimi prvňáčky

Stejně jako na podzim, tak i teď jsme zašli do 1. třídy a položili čtyřem prvňáčkům dvě otázky. Přečtěte si, co nám řekli.

1. otázka: Jak se ti líbí vánoční výzdoba ve škole?

Marek Vaculín :

Mně se výzdoba moc nelíbí.

Mikuláš Tománek:

Výzdoba ve škole se mi líbí.

Tereza Vránová:

Mně se trochu líbí.

Eliška Baričiaková:

Mně se líbí.

2. otázka: Co byste chtěli dostat k Vánocům?

Moc bych si přál autíčko.

Já bych si přál chameleona.

Já bych chtěla pískování.

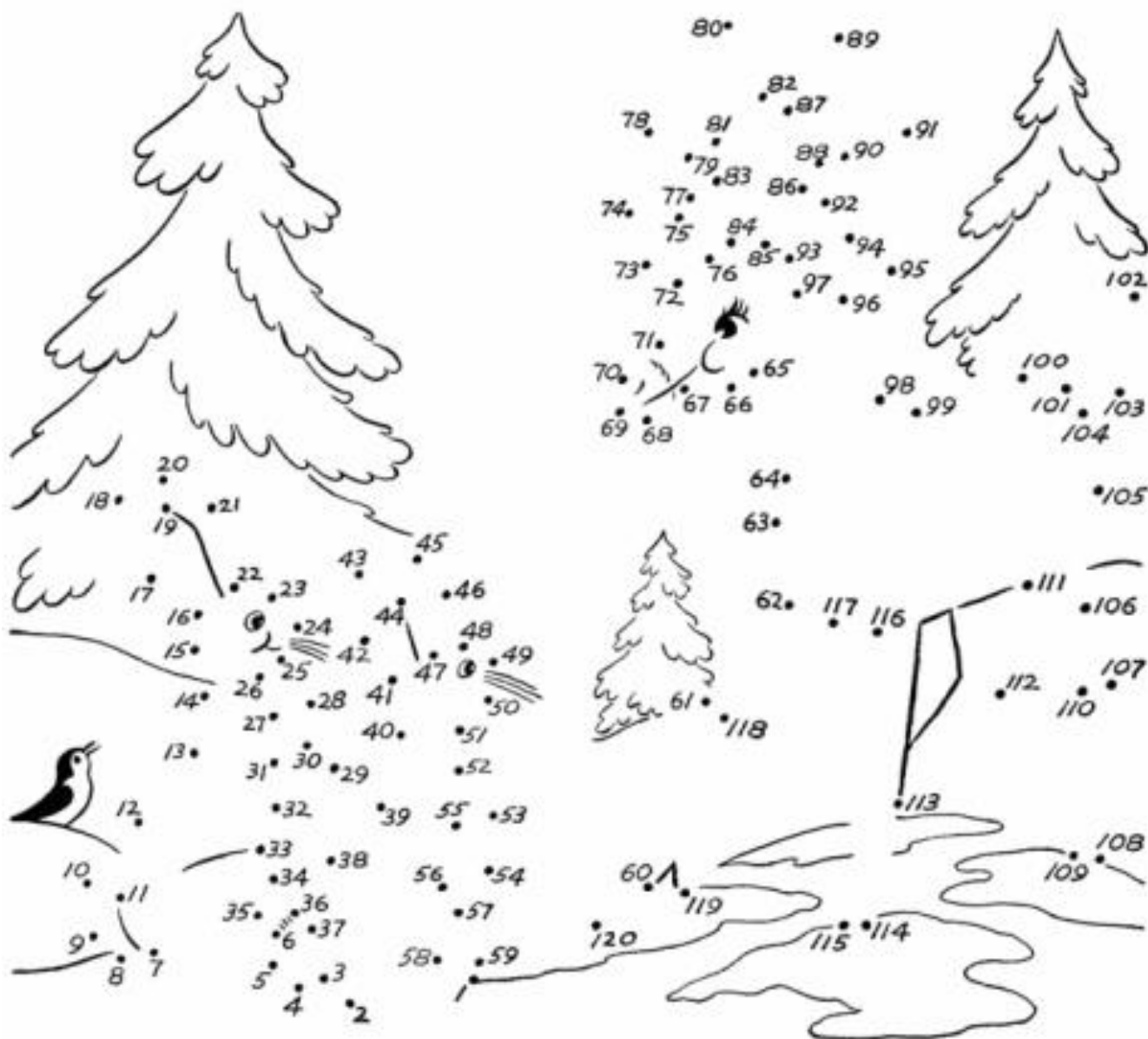
Moc bych chtěla papouška.

Za rozhovor děkuje František Hlavica a Tobík Pupík

Adventní věnce

Žáci 1. a 3. ročníku vyráběli adventní věnce. Třetíáci jsou už zkušení, protože věnce připravovali už třetím rokem, zatímco našim nejmladším žákům pomáhali jejich „patroni“ ze 6. ročníku. Všechny zúčastněné toto tvoření před první nedělí adventní bavilo a přinesli si domů opravdu skvosty.

Máslová vánočka s rozinkami, mandlemi sypaná

Tradiční vánočka by na slavnostním stole neměla chybět. Výhoda je, že si ji můžete upéct třeba týden před svátky, vydrží totiž dlouho vláčná. Uchovávejte ji zabalenou v alobalu nebo pečicím papíru a dobré spížíce. Záleží pak na vás, jestli si ji k čaji nebo kávě pokryjete ještě tenkou vrstvou másla. Chutná báječně! Včetně opečených mandliček na povrchu.

40 g droždí
100 g krupicového cukru
250 ml mléka
1/2 kg polohrubé mouky
1 lžička soli
2 žloutky
125 g másla

citronová kůra
40 g rozinek
mouka na vál
tuk na vymazání plechu (nebo papír na pečení)
1 vejce na potírání
40 g mandlí (loupané, sekané - špalíčky)

Polohrubou mouku prosejeme a smícháme se solí. Droždí (mělo by mít pokojovou teplotu) rozetřeme s cukrem, zalijeme trochou vlažného mléka, zaprášíme moukou a na teplém místě necháme vyběhnout kvásek. Kvásek vlijeme do mísy k prosáté mouce, osolíme, přidáme zbytek mléka, žloutky, rozehřáté (ne horké) máslo, citronovou kůru, omyté rozinky a vypracujeme hladké tuhé těsto, které se nelepí na stěny mísy. Těsto necháme kynout tři hodiny, během této doby těsto dvakrát až třikrát promísíme. Vykynuté těsto rozdělíme na vále na devět stejných částí, z nich uděláme malé bochánky. Z prvních čtyř bochánků vyválíme válečky (hady), ze kterých upleteme cop, který přeneseme na plech vyložený pečicím papírem nebo potřené máslem. Uprostřed ho rukou mírně promáčkne, připravíme tak místo pro další cop. Zpracujeme další tři válečky a upleteme klasický cop ze tří pramenů. Položíme jej na první patro. Na vrch stejným způsobem položíme cop ze dvou pramenů. Kraje podhrneme pod základní patro. Nakonec vánočku potřeme rozšlehaným vejcem, posypeme mandlemi a na několika místech ji „spícháme“ špejlemi, aby se nám při pečení jednotlivé prameny nesesunuly. Pečeme ve středně vyhřáté troubě.

Dobrou chuť!

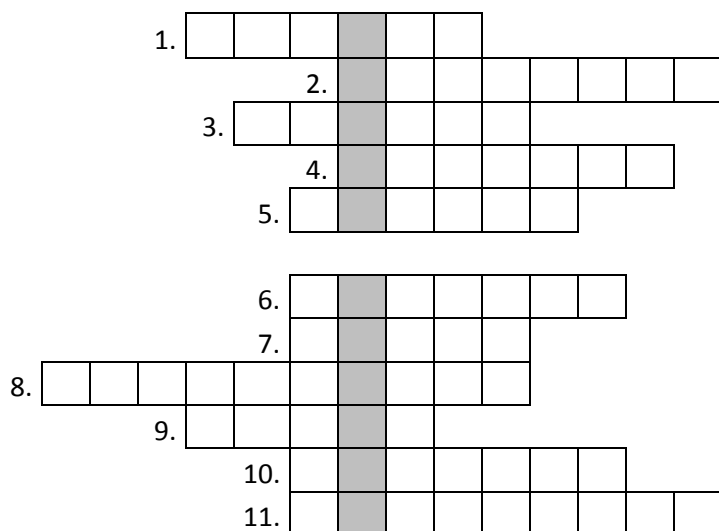
- Leží tučňák na pláži, opaluje se, popíjí koktejl a říká si: „ To je balada...“ Na jižním pólu se zatím klepe žirafa zimou a brblá si: „Příště na tyhle výměnné pobyty kašlu.“
- Mravenec a slon jdou vysokým sněhem. Mravenec si stěžuje: „ To je hrozné, jak je ten sníh vysoký.“ Slon odpoví: „Mě to tak hrozné nepřijde.“ „To se nedivím“ říká mravenec. „Vždyť ti vyšlapávám cestu.“

NEŽ PŘIŠLA TELEVIZE, ŽILI JSME TADY JAKO ZVĚŘ.

Tajenka

1. Patron lékařů je sv. Damián a sv. ...?
2. Patron zamilovaných je sv. ...?
3. Který sv. nás chrání od nemoci krku?
4. Kdo byl pomocník sv. Pavla?
5. Patron českých zemí?
6. Patronem na cestách je sv. ...?
7. Patron dělníků a naší školy je sv. ...?
8. Jak se jmenovala dívka, které se v Lurdech zjevila Panna Maria?
9. Patronkou Švédska je...?
10. Který svatý je patronem ztracených věcí?
11. Polský mučedník, který nabídl svůj život v koncentračním táboře?

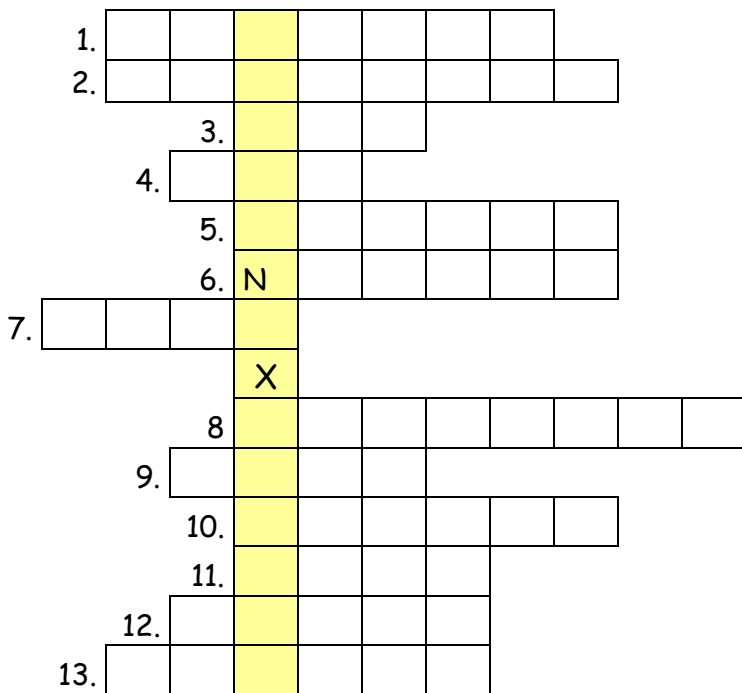

výtvarná díla pátáků

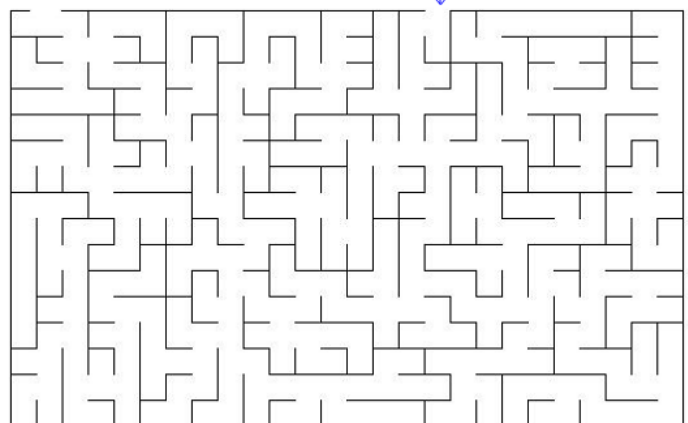
Tereza Pospíšilová, 6. roč.

Tajenka

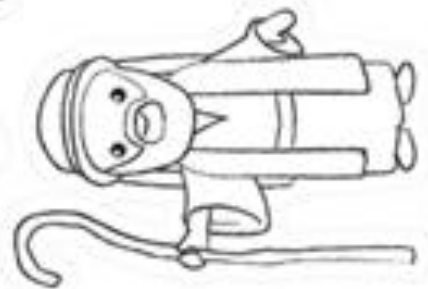
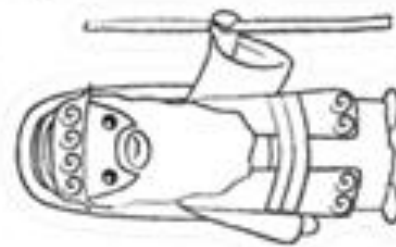
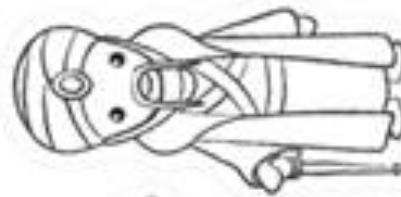
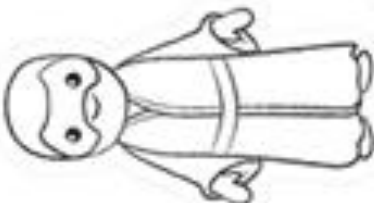
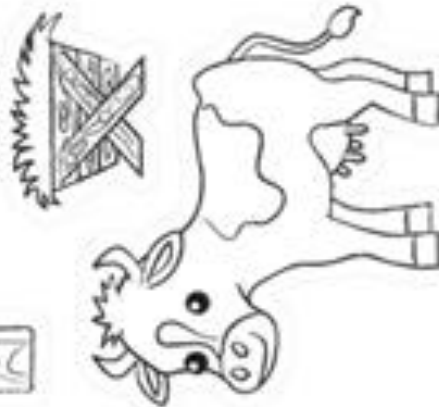
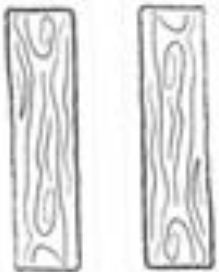
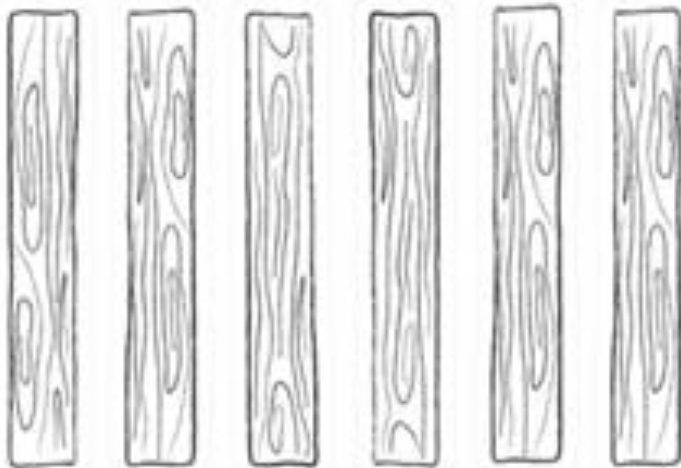

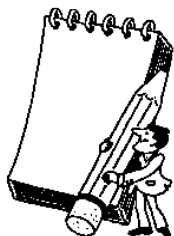
1. Matka mojí matky
2. Malá hlava
3. Chodí pozpátku
4. Hodně jehličnatých stromů pohromadě
5. Pohádková bytost z rybníku
6. Žlutá jarní květina s kalichem
7. Opak ke slovu pravý
8. Barevný pták, který umí mluvit
9. Dopravní prostředek s pedály
10. Severní stát na D
11. Roční období, které nás ještě čeká
12. Zvíře, které odneslo Budulínka
13. Hvězda s ocasem

Martin Koryčanský, 5. roč.

Betlém - vystřihovánka (vybarvi, podlep tvrdým papírem a vystřihni)

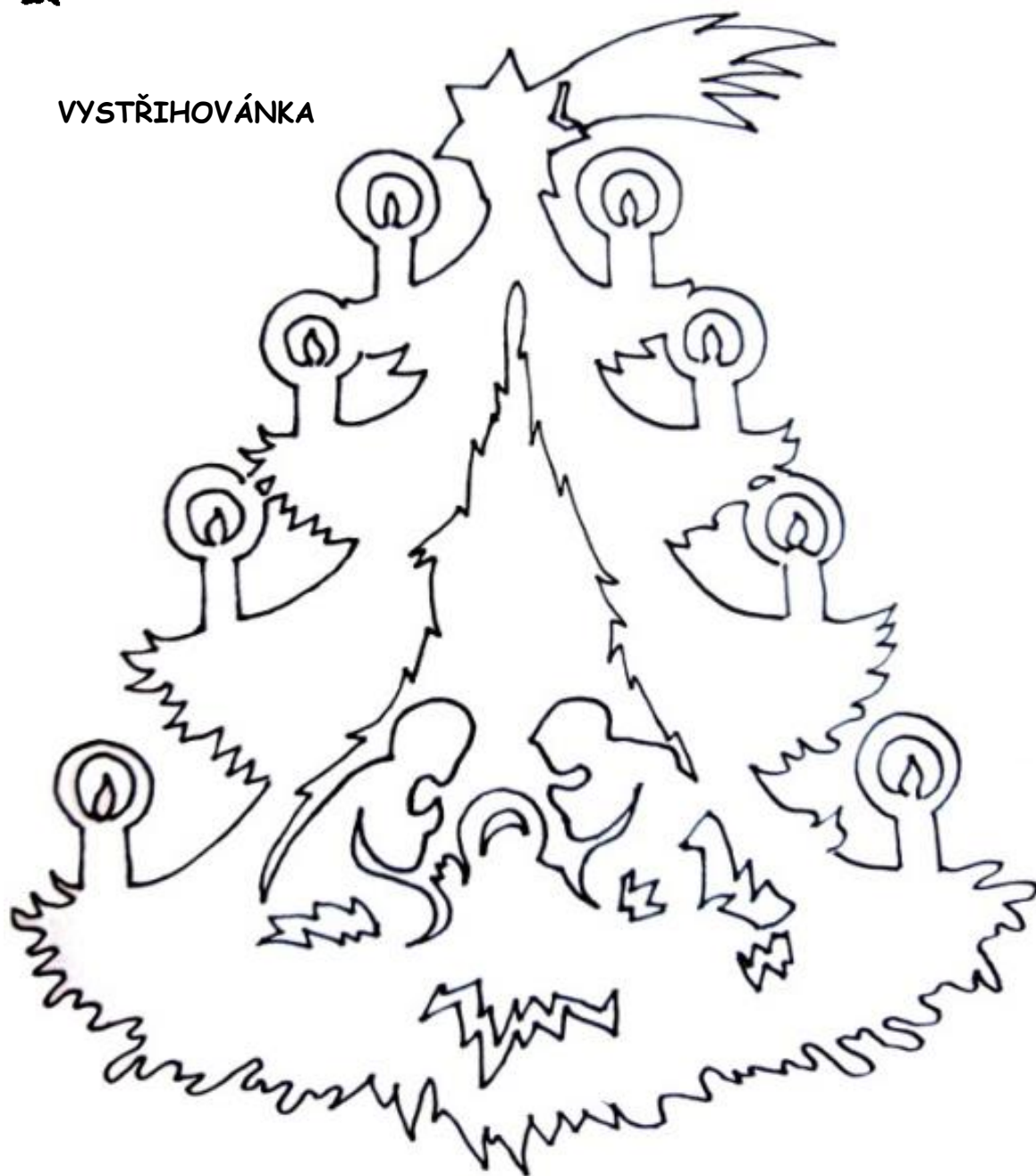

Všechny černobílé obrázky si můžeš vymalovat ☺.

Uzávěrka jarního čísla je 4. 4.2017. Své příspěvky odevzdávejte zástupcům ŽP ve svých třídách.

VYSTŘIHOVÁNKA

Šťastné vykročení

do nového roku 2017 přeje redakce.

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková

Spolupráce a tisk: žáci a učitelé

Vydáno: prosinec 2016